

BAČKO KLASJE

VJERSKO-INFORMATIVNI LIST

BOŽIĆ

SVETKOVINA JEDINSTVA

Neki izrazi postaju pomalo fraze koje gube sadržinu. Od te nevolje nismo izuzeti ni mi vjernici. Neki izrazi našeg vjerničkog o-svjedočenja kao da vremenom izgube vedri nu svoje poruke i gotovo ih se možda drugi preuzeli u svoju terminologiju. Tako je i s izrazom i pojmom jedinstvo. To je sam znak, da on u našem kršćanskom životu nema ono veliko značenje koje bi trebao imati. Stoga upravo želimo se zaustaviti nad ovom stvar nošću.

Jedinstvo kao pojam usko je vezan uz pojam vjere i religioznosti, jer je vjera onaj i onakav čin koji nas povezuje s Bogom. Religiozan je onaj čovjek koji je povezan s Bogom. Ova povezanost u objavljenosti istini nije samo čovjekov hod prema Bogu, nego još više Božji hod prema čovjeku. Jedinstvo nije samo čovjekov intelektualni napor, nego, prvenstveno pitanje njegove vjernosti prema Bogu. Sve to poprma posebno značenje po Osobi Isusa Krista, koji je radi nas ljudi sišao s nebesa da bude vez našeg jedinstva kako sa Bogom, tako i međusobno. Zato blagdan Njegova Rodjenja na poseban način jest Svetkovina jedinstva. Isus Krist je utjelovljeno jedinstvo i On to ostaje do konca vijekova. Zato se ne može govoriti o vjernosti Isusu Kristu ondje gdje se ne vrednuje, ljubi jedinstvo. Isus u sebi utjelovljuje i Boga i čovjeka. te je tako most jedinstva. I tako se više ne može drugim putem Ocu nego samo po Njemu. On je vrata k Ocu, a za nas On je jedino ime s kojim možemo pred Oca. I baš to jedinstvo je preljev Božje stvarnosti na ovu zemlju. Po tome se gradi svakoje jedinstvo na zemlji. To jedinstvo Isus želi da postane temeljem naših međuljudskih odnosa. To je Njegov dar koji se treba sačuvati u jedinstvu Crkve. Isus je svojom zapovijedju da ljubimo jedan drugoga, sebe postavio i temeljem i razlogom tog jedinstva među nama. Tako ljubeći brata, ljubimo u stvari Isusa. Tako Isus postaje temeljem jedinstva među nama.

No, Isus se nije zaustavio ni tu. On je obećao "gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima." (Mt 18, 20) Dakle u temelju svakog jedinstva jest Njegova prisutnost i to je temelj žive Crkve. Zato se ne može govoriti o vjernosti Isusu Kristu, gdje nema vjernosti prema jedinstvu s Crkvom. Prevažno je dakle postati toga svjestan. Jedinstvo sa braćom u vjeri, jedinstvo među svećenicima, kao i među bisku-

papa primio ostavku kardinala šepera

Dne 27. studenog o.g. Papa Ivan Pavao II prihvatio je ostavku našeg kardinala FRA - NJE ŠEPERA na službi pročelnika sv. Zbora - za nauk vjere, kojemu više od deset godina, vjerno služi, za njegova nasljednika izabrao je Papa minhenskog kardinala Joseph-a Ratzingera poznatog njemačkog teologa.

Našemu uzoritom kardinalu Franji zahvaljujemo za sve što je učinio sveopćoj Crkvi i želimo da svojom velikom životnom mudrošću još dugo bude na korist Crkvi Božjoj, kako onoj po svijetu, tako i našoj domovinskoj.

molitva novorodjenom isusu

Kad u tihoj božićnoj noći
veseli akordi crkvenih zvona
navjesti dolazak Tvoj Novorodjeni Isuse,
pomozi nam, da shvatimo Radost!

Vrati nas sa naših bespuća
ranjave, bose, tužne i prazne...
Obogati svojim siromaštvom
da u njemu doživimo Sreću.

Raširi ruke da nas zagrliš
jer nam je ljubav tako slaba
a Ti si zbog nje došao, da nam je dadeš,
da zajedno s Tobom budemo Ljubav.

Ogriji njome cijeli svijet!
Takni svakog čovjeka bez obzira
na boju kože, ime i uspjeh,
daj da stobom budemo Sreća.

Nahrani nas Tvojom puninom,
obuci Tvojim bogatstvom,
obogati Tvojom skromnošću
i blagoslovi naša htjenja.

Pruži i naše ruke ljudima svijeta,
da budemo s Tobom Jedinstvo,
pomozi, da nam samo Ti budeš Uzor
i da u svijetu uvijek vlada mir.

"Marija"

pima i jedinstvo svijeta nas sa Petrovim nasljednikom jest temeljna stvarnost naše o-danosti Isusu Kristu. I kako smo sretni da nam upravo ovaj povjesni trenutak sveopće, katoličke Crkve, gdje je jedinstvo jako (Poljska) i kako su bijedne one u kojima je jedinstvo svedeno na minimum (Holandija). Ako želimo Isusu donije ovoga Božića kakov dar, onda neka to bude odluka, da ćemo svima silama graditi jedinstvo unutar svoje župske, redovničke ili svećeničke zajednice kojoj pripadam, kako bismo osigurali Njegovu prisutnost među nama i time oživjeli Crkvu u ovim prostorima i u ovaj povjesni trenutak. Tako, eto, po našoj ljubavi, međusobnoj, ovaj Božić može postati stvarnost!

IZ. 11, 1-10

će mladica i kao izdanak će izbiti iz nje-
gova korijena. Duh će Gospodnji počinuti na
njemu, neće suditi po vidjenju, već će sudi-
ti po pravdi ubogima. Šibom će svojih riječi
ošinut solnika, a dahom iz usta ubit bez-
božnika, pravdom i vjernošću opasat će bok-
ve. I sada nastavlja slikati sasvim konkret-
nu viziju Mesijanskog kraljevstva; vuk će se
janjetom prebivati, ris ležati s kozličem, a
djetešce će ih voditi. Krava i medvjedica -
zajedno će pasti, a mladunčad njihova zajed-
no će ležati. Lav će jesti slamu ko govedo.
Nad rupom gujinom igrat će se dojenče, sisa-
nče će ruku zavlaciti u leglo zmijinje. Zlo-
se više neće činiti, neće se puštošiti na-
svoj svetoj gori mojoj: zemlja će se ispu-
niti spoznajom Jahvinom kao što se vodom -
pune mora.

IZAJIJINA VIZIJA KRISTOVA KRALJEVSTVA

Čovjek je u stalnoj napasti da Kristo -
vu kraljevstvu pristupa sa čisto logičkih,
razumskih pozicija. Ta je napast bila pri-
sutna u cijeloj povijesti Staroga Saveza. I
Izraelci su stalno sanjali o Mesiji kao mo-
ćnom političkom vodji koji će se pojaviti,
povesti narod u pobjede i osnovati moćno o-
vozemaljsko kraljevstvo, kojemu ne će biti,
ni kraja ni konca. Upravo ta činjenica pos-
tać će kamen smutnje u pojavi Isusa Krista
Židovi, osobito oni iz viših krugova, bilisu
sablaznjeni, da bi to dijete, jedne siromaš-
ne nazaretške Djevice mogao biti Mesija!?

Njegova kasnija pojava i djelovanje, gru-
pom siromašnih ribara se okružio, sakupljao
oko sebe mase uglavnom siromaha i potrebni-
ka i njihova propovjedao o kraljevstvu Božje
mu. Činio je doduše i silna djela, čudesa, al-
budući da to nije ulazilo u židovsku vizi-
ju mesijanskih vremena, sve je to bilo pre-
vidjeno. Dapače, to je toliko razjarilo žido-
vsko vodstvo da su ga sa naslova bogohulst-
va (što se prvi Bogom) osudili na smrt i u-
bili.

Ta napać je tako često prisutna i u ži-
votu nas vjernika danas. Toliko puta nam se
čini da je Crkva, to vidljivo Kristovo dje-
lo, tako odviše ljudsko, zabavljeno sasvim s
porednim problemima. Obraća se onima koji u
ovom svijetu nemaju nikakvih šansi. Sretst-
va koja preporuće cine nam se toliko neza-
dovoljstva u odnosu na velike ciljeve. Čes-
to puta se u nama budi osjećaj manje vrije-
dnosti zbog tebožnjih propusta pokoljenja,
pa se to sve paralizira. U biti u svemu to-
m se krije velika doza našeg ljudskog mi-
sljenja, a mi, pa i zive svetopisamske
kršćanske vjere. Zato nas Gospodin toliko i
često pona upozorava, da naše misli nisu i-
neće misli...

IZAJIJIN NAVJEŠTAJ

U početkom pogledajmo prorok Izaiju čita-
mo prorokov vidjeh pavađenoga Kralja-
Mesiju iz starog Jiše gvođa iskljati

Na prvi pogled čini se to potpuno nere-
alnom i pjesničkom utopijom, bez velikih iz-
gleda da se od Toga nešto ostvari. No baš
tu je ona čudna Božja logika za koju će
Isus zahvaljivati Ocu, što je to sakrio od
umnih a objavio malenima (Mt, 11, 25) Upravo
se je to događalo u vrijeme Isusova borav-
ka na zemlji, a to se ostvaruje i danas u
njegovoj Crkvi i gdje toga nema ne može se
govoriti da je ondje prisutno Kristovo Kra-
ljevstvo, makar izvana sve imalo izgled da
je prisutno.

U Isusovo vrijeme ostvarilo se Izaijino
vidjenje.

IZAJIJINO VIDJENJE U ISUSU

Već od trenutka začeca napunjen je Du-
hom svetim i još u utrobi Majčinoj posveću-
je Ivana Krstitelja, rođenjem svojim oku-
plja oko sebe one čista srca, velike-mudra-
ce i male-pastire. Njegova pojava, življe-
nje i učenje postala je veličanstveno ost-
varenje svega onoga što je Izaija zapisao:
"Nije sudio po vidjenju ... već po pravdi
sudio je ubogima ... šibom je svojih riječi
ošinuo silnika... a svojim smrtnim dahom
ubio bezbožnika... a pravdom je bedra opa-
sao" (Iz. 11, 1-5) Kada se je to ispunilo na
povjesnom Isusu počela su se događati ču-
desa koja je vidio Izaija. Vukovi ekstrem-
nog Židovstva (sv. Pavao) postali su braca
sa onom malom skupinom Kristovih sljedbe-
nika, risovi rimskih vlastodržaca postaju
pitomi sljedbenici Raspe toga zajedno sa
svom sirotinjom rimskoga i židovskoga pu-
ka, do te mjere da su spremni zajedno ići
i u smrt (Sv. Felicita i Perpetua) a gnera-
cije njihovih potomak tvorit će temelj-
nu i šnu kršćansku Evropu. I cijela se ta
događanja ispunila spoznajom B-žjom, kao
što se vodom mog puniti. A "Jise žvižd na k-
događanja o šibog a bda im, pu is u željno
Nastavak na str. 11.

Čestito sam materice

Božićni su to blagdani
Materice kad dohode,
Podjoh i ja u pohode
Ko i lani, na grob nani.

Idem nani u pohode,
Ponio sam svte vode.
Uz grob kleknem, križ cjelivam,
Svetom vodom grob zalivam.

Izlih vodu iz bočice,
Suze klize niza lice.
"Hvaljen Isus, nane moja
Čestitam vam Materice!

Evo, nane, vašeg sina,
Sam samuje pet godina,
Nema nigdi nikog svoga
Osim groba naninoga.

Moja nane! Teško za me!
Tražim srce u rodbine.
Svak se od njih za se brine
Da još štogod s mene skine.

Tražim ljubav i u Kate,
Moja nane, al da znate:
Misto da me nježno ljubi,
Još mi rane dublje dubi".

Grob uzdahne moja nane:
"Moj Ivane... Moj Ivane!
I iz groba tebe nana
Prati srca uzdrhtana...

Usputna si vočka sama,
Nadohvat ti svaka grana,
Pa ih lomi ko god hoće,
Trgajući sa njih voće.

Zlih je puno, dobrih malo...
Otprije se to već znalo,
Samo ti to nisi znao
Pa si zato smalaksao.

Ti ne žali zemne štete,
U Boga su dvi monete...
Dvi monete kojim plaća.
Jedna zemna - ta je kraća.

Druga rajska - ta je vična.
Tu zemaljsku ko ti nosi
Od srca mu ti je prosti
Bit će veća u vičnosti.

Sinko, sinko, Boga moli,
Pod teretom ti ne kloni.
Bog će brisat tvoje boli-
Ima ko i tebe voli!

Briši suze, nasmij lice,
Čestito si materice!
Dragi Bog se za te brine,
Živ i zdrav mi bio, sine!"

Ivan Prčić
(Zrnca Biserja)

U subotičkoj biskupiji kod nas bunjevačkih Hrvata, prije Božića na dvi nedilje slavi se dan majki zvan "Materice". Na taj dan majke otežu pogaču, ispeku gurablica, spremne jabuka i oraha, pomalo dinarčića da počaste dicu "čestitare". Dica dolaze u grupama, nose batine u rukama da se obrane od vašaka, redom kod rodova od salaša do salaša i čestitaju Materice.

Majke razdragane, miluju dicu po glavi i počnu darivati dicu. Sve su te male oči uprte u mamine pregače čekajući što će dobiti i hoće li kome dopasti veća jabuka ili možda koji orah više. A nane to dile pravedno, svakome jednako.

Da je kakav težak život jedne majke sa brojnom dicom, al to joj sve nadoknadi ovaj dan. Kad vidi one rumene obraščiće, onaj iskreni dičji pogled koji zrači čistoću diči jeg srca, svaka majka sve zaboravlja.

Strarija dica uče mlađe kako se treba, u tim trenutcima ponašati, kako treba čestitati. I dok su spremali mali Joso se ište i on bi išo čestitati Materice. Otac ga zapita: kako ćeš ti ići čestitati Materice, a ne znaš šta treba tamo kazati...? Ta ki si, - jedva se vidiš iz sniga...! Joso se propne na prste i počne: Faljen Isus gazdarice, čestitam vam Materice, mi smo došli priko mora da nam date malo ora, trpili smo puno muka da nam date i jabuka...!

E, nane daj i njemu jednu maramicu za mi lošće u čega će staviti, pa nek idje. Mož bi ti materčar kad tako lipo zna čestitati.

Bila je to neiskazana radost i za dicu, a i za majke koje su tada dobile priznanje za svoje žrtve i odricanja koje jedna prava majka može imati u radjanju i odgajanju svoje dice.

Nedilju dana kasnije, prid sam Božić, isto se tako svečano slave "Oci". To je dan očeva, muževa. Svakako da muški ne znaju unijeti toliko dramatičnosti i osjećajnosti u taj dan kao majke, ali se tada isto tako vidi po putevima i ulicama veliku i malu dicu koji dolaze roditeljima u goste...

Možda bi se trebalo sačuvati ove stare, ali vridne i sadržajne običaje u kojima se krije dosta kršćanskog. Jedna majka

FRANJIN BOŽIĆ

Ove jeseni, u organizaciji zagrebačkoga lista "Veritas", hodočastio je jedan autobus Franjinih štovatelja, "Franjinim stopama". Posjetili smo sva važnija mjesta, koja nas potsjećaju na ovog velikog Sveca: mjesto rođenja i smrti, starodrevni grad Asis, Lavernu gdje je Franjo primio rane, Porciun kulu, gdje je primio objave i sveto umro, S. Damjano, mjesto posvećeno pokorničkim životom svete Klare, Greccio gdje je 1223.g. proslavio Božić. Sva ova mjesta i događaje u njima, stručno i s puno duha tumačio nam je poznati pisac p. Ivon Ćuk. Za većinu nas, Franjin život i njegovo djelo postalo je sada otkriće. Svi smo se oduševili ovim Božjim vječnim zaljubljenikom, sa željom da još je dامت posjetimo ova mjesta, i osjetimo čar Franjina duha i poruke.

Na mnoge hodočasnike, možda je najveći utisak i najdublju proživljenost pružio Greccio. To je mjesto gdje je Franjo onako originalno i duhovito, godine 1223. proslavio u svom stilu polnoćku. Zato se to mjesto i zove "Franjin Božić".

Pomenute godine, početkom mjeseca prosinca Franjo s potvrđenim pravilom, napušta Rim. Kao vječni lutalac, kojega je privlačio čar prirode sa svojim drugovima uputio se u pravcu Asisa. Noseći u duši duboku tjeskobu nije se žurio. Zaustavljao se u šumama i klancima, i po nekoliko dana i noći ostajao u molitvi, razmatranju, čineći pokoru. Stotinjak kilometara od Rima uzdižu se Sabinske gore. Pune su šume kamenja i špilja. Praćene kišom i snijegom stigne braći u Fonte Colombo. Po vrhuncima se bijelio snijeg. Zračnost visina i tišina šuma stvaralački djeluju na pjesnike i unose razdraganost u dušu. A približavao se i Božić, taj dragi blagdan koji raznježuje i najtvrdje duše.

Prošli Božić Franjo je proveo u Betlehemu. Tada još na mjestu rođenja nije bilo u štalici zlatne zvijezde ni današnjeg natpisa. Sve je bilo u stilu špilje i siromaštva pa mu je sijevnula misao. Zamoli prijatelja Ivana Vellitu da u šumi kamenitog Greccia, na njegovu imanju, proslave polnoćku i Božić na neobičan način. U pećini će napraviti jasele, za njih svezati vola i magarca, donijeti slamu, na slamu staviti živo djetetašce, i podići oltar na kojemu će se služiti polnoćka. Ljubav je stvaralački dosjetljiva.

Zamišljeno, učinjeno! Novovst se brzo rasčula po čitavom onom kraju. U svetoj božićnoj noći, ljudi su sa štapovima u ruci i upaljenim fenjerima u grupama stizali preda špilju. Skupilo se veliko mnoštvo. Točno u polnoć počela je sv. Misa. Pod zvjezdanim nebom, u šutljivoj šumi, zajedno s polnoćnim i

hladnim vjetrovima, zaorila je pjesma radosti, u čast Božanskog Djeteta. Svjetla neba i zemlje, glasovi anđela u ljudi, šum šume i kućaj srčaca sve se je ujedinilo u zajednički hvalospjev Božjoj dobroti i ljubavi.

Franjo je na Misi pjevao Evandjelje, proповjedaо. Glas topao i milozvučan razlijevao se brijegom i dolinom. Blagu vijest dragog događaja slušale su te noći ptice po krošnjama, vukovi na proplancima i zvižeri po vrletima. U toj najljepšoj noći kao da je za trenutak svu prirodu ostavila njezina divljina, a blagost milje i dobrota razliliti se nebom, zemljom i morima. Čitav svijet pretvorio se i jedno veliko srce koje osjeća Božju bliskost i shvaća njegovu ljubav pa u skladnom ritmu pjeva njegovu slavu.

Nakon završene polnoćke okupljeni svijet s radošću u duši zbog duboko proživljenog otajstva Božića, vraća se svojim kućama. Davno je utihnuo Svečev glas u Sabinskim klancima, ali od tada, po svim katoličkim bogomoljama i crkvama, za božićne blagdane se pravi "Betlehem" i u njemu jaslvice.

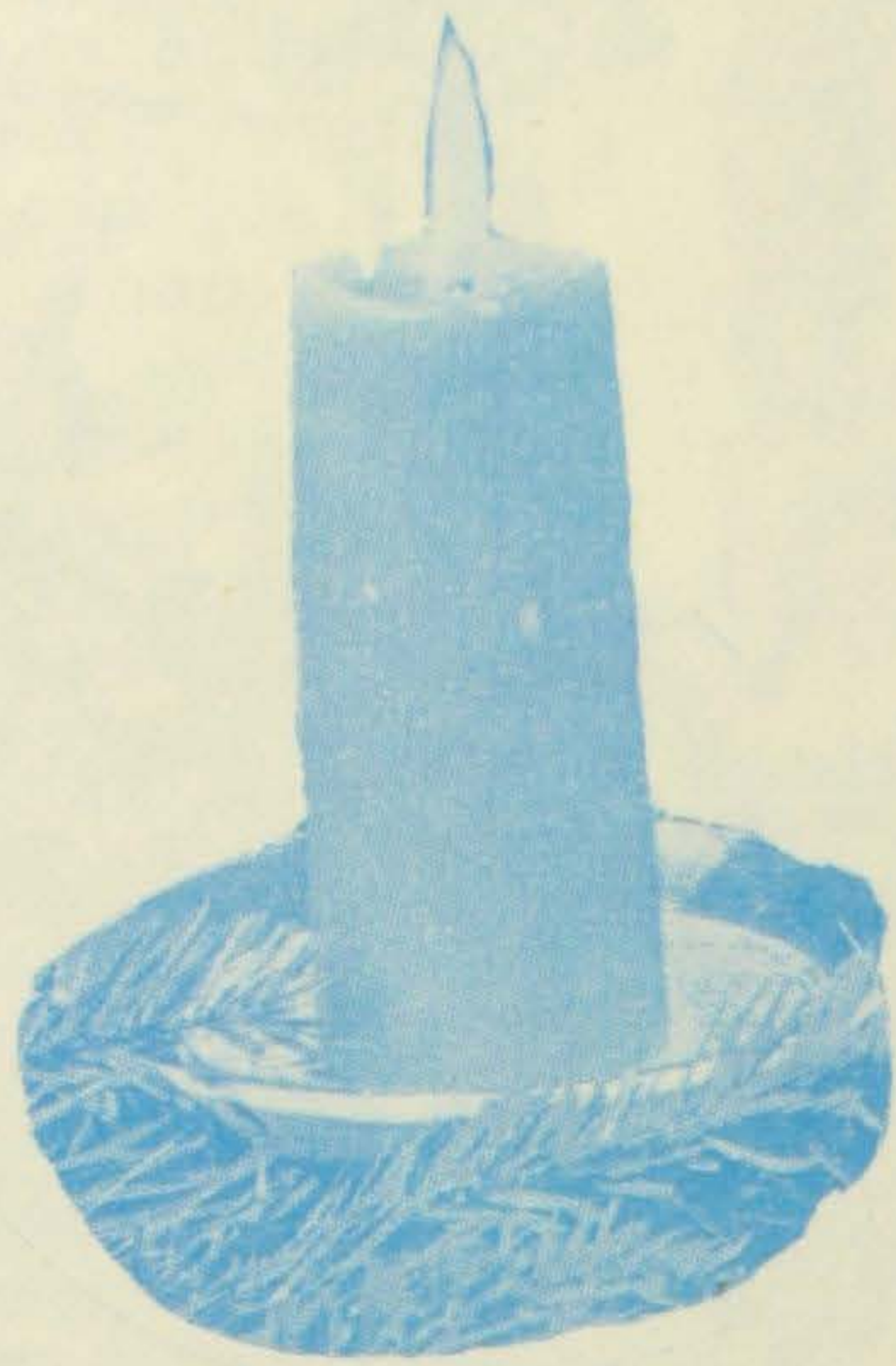
Danas Greccio izdaleka izgleda kao Gospin Monserat. Daleko u planini, visoko, jedno stavnij franjevački stanovi, ali zato lijepa crkva, točno na mjestu gdje je bio "Franjin Božić" i u zadnjem dijelu crkvice stalno postavljen "Betlehem" sa figurama prirodne veličine. Tu svakodnevno dolaze hodočasnici, posjete "Franjin Božić", otpjevaju nekoliko božićnih pjesama pa se u dušama i srcima raznježe, sjećajući se milog djetinjstva i u njemu uspomenu na radosne božićne blagdane, kad smo tako bili sretni i radosni.

Antun Gabrić

SUBOTIČKI BISKUP ODLIKOVAN

Svjetovalni tisak prenio je vijest da je Mons Matija Zvekanović primio visoko državno odlikovanje "zasluga za narod sa srebrnim zrakama" radi zauzetog rada na srednjoškolu odnosa između Crkve i Države. Isto odlikovanje dobio je i pravoslavni vladika Nikanor Iličić.

BOŽIĆNA VIZIJA

Proslavili smo Božić? Lane. Ne samo to. Neki se javljaju da im je to bio 57. po redu Božić. Maleni su zapamtili samo možda lo takvih dana kada se kitio bor, kad se spremalo za doček malog Isusa... Svejedno. Dođje i prodje. Čekamo ga s uzbuđenjem, i... Tako smo škrti u riječima kad nam Božić prodje? Čak se pomalo i ljutimo na to. Zašto baš ta ko mora biti? - Kad krivca za to nema, onda se i pomirimo s time, pa čekamo, čekamo...., drugi.

Naime, ako se trebalo nešto dogoditi, onda je to trebalo biti s Božje strane! On se rodio na Božić. Mi smo tu. Okitili smo kuće, crkve, negdje i ulice..., a što drugo mi i možemo? Ima još i drugih stvari koje znamo, a i koje činimo tih dana... Ne baš i bez vo lje. Badnja večer... Svi su zajedno. Dogadjaj je to za obitelj. Prodje...

Teško se mirimo sa tajnom, skriva te No-ći i Dana kad se slavi Rodjenje Božjeg Si-na - Krista! Izmiče nam! Kao da smo se nada li naći je baš ovog Božića, a opet ništa!

Nije baš ništa. Velika je to radost, slav lje, prijateljstvo... Ali... samo sa svojim sa prijateljem...!? No, ništa novo?! Čak je i Krist rekao da je lako i nije nikakva veli ka stvar ljubiti onoga tko tebe ljubi...! I nije tu problem. Nego baš obratno. Početi... ljubiti onoga tko mene ne ljubi. Izbrisati, zapravo zaboraviti ono "ne" ispred riječi- "prijatelj"...? U ulici, na poslu, u školi, pa ne zamjerite ako kažem u bratu, sestri...

Možda radi "tala", možda radi zavisti, de si se i radi ljubomore... Zar ne...? Tu smo, sjećam se... Zaboravimo se... nasjednemo tko zna po koji put...? A onda?... branimo to... Ne damo na sebe. Plačemo u sebi radi toga u mraku, kad nas nitko ne vidi... ali...

Za to vrijeme tešemo, pravimo..., strije- lu, toljagu, pušku, top, bombu, raketu...!? Stra šno puno vremena, da... ubijem brata čovje- ka. Dobro je da imamo ljude koji potanane - iz Božje dimenzije gledaju na svijet:

Ala žalim čovika!
Jer od vika pa do vika,
Od pradavna pamtivika
Sudba mu je samo r a t!

Trči...radi...prikida se,
Al' ne za se,
Ni za dicu - porodicu,
Već
Za r a t!

(Čovik - brat, Ivan Prčić)

Valjda da mu oprostim?! Nisam prvi ni - počeo...! Baš ga ni ne trebam. To je druga, - tuđa država..., oni su nas, a ne mi njih... Znam i ja kako to treba...

Rezultat...? Baš nek se vidi da nismo, a nikad i ne ćemo biti jedno. "Oni"...i "mi".

Od jednog napraviti dva... To se nekad i vještinom može smatrati...?!...velika v i - z i j a koju je Lucifer vidio, a koja nema ništa sa Kristom..., koji se na Božić rodio

"Zašto ne jedete plodove
sa drveta tog?
upita Lucifer Evu -
skriven u liku zmije.

"To nam je zabranio Bog"
reče mu Eva.

"Ha - ha - ha" grohotom se Lucifer smije
"Zabranio vam je zato, jer je to
Drvo Znanja Dobra i Zla.
Jeduć s njega bili biste mudri kao Bog.

Uskratil' vam znanje zbog toga
vaš Bog,
ja ću vam dati znanja
od znanja svog. (Lucifer je bio fer)
Ivan Prčić

Ne, ne, ..., čovjek ostaje čovjek... Nastav
lja se dalje....

Praroditelji počese zabranjeno voće
brat'...
I tako se u samom prapočetku rodio i
r a t
kada Kain kijačom tresnu svog brata
Abela,
Kada od brata pogine b r a t!

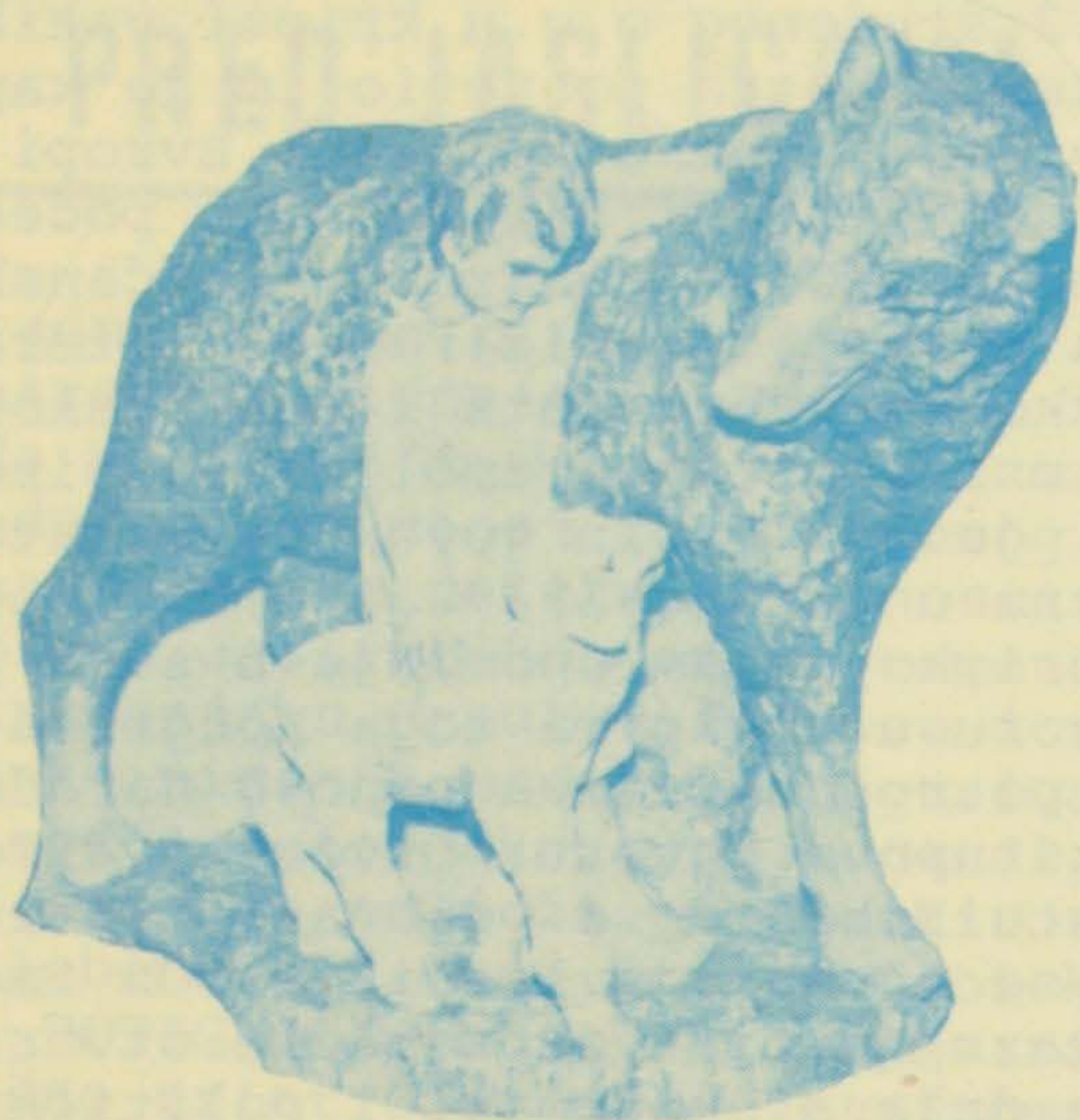
(Ista pjesma)

.....do njihove djece, ...unuka,pa,
dalje..., evo mene i ...tebe!

I taj krvavi mlaz prvi
Nastaviše potoci, rijeke, oceani
prolivene bratske krvi, jer
Svjetlonoša Lucifer - bio je f e r!

(Ista pjesma)

Tragedija?...pesimizam?...Moguće? Ali,
...primjećuješ?Ne,ne može tako! Zar zaista
da počnem...?Uočavaš...?Otvori uši!Nevjero
jatno...!Istina je!Dobro čuješ...!

...."On će pravdom opasati bokove,a vjerno
šću bedra. - Vuk će prebivati s janjetom -
ris ležati s kozličem - tele i lavić zajed
no će pasti - a dječak njih će voditi.Kra
va i medvjedica zajedno će pasti - a mla
dunčad njihova skupa će ležati...Zlo se vi
še neće činiti..."(Izaija 11,7-10).

Ne shvaćam...Tko ZAJEDNO,SKUPA...?Kada?
Mašta!?...Što...?Ja ris..?Janje...?tko....
Ti - janje?

Ali vidim...!Možda 1982.godine...!?Dob
ro se vidi - više Izaija.On vidi.Vidi baš
baš tebe i mene...,sve nas vidi i risove i
jaganje,lavove i kozličce,zmiije i ...

Kad ćeš jednom
sve plodove svoga rada
za se brat'?!
Kad li će jednom čovik
jedan drugom biti brat,
životu se radovat',
Navistiti
R a t u - r a t !?

("Čovik - brat")
Ivan Prčić

Vidim,već ovog Božića,kaže Krist.Zato ti -
brate čestitam!Sretan ti bio ovakav svaki-
BOŽIĆ!

-MI-

Župa sv.Petra i Pavla u Bajmoku dobila
je novi "Betlehem".Zamisao je to bila već
odavno župnika željka Kokića,da u betle -
henskim figurama prikaže vidjenje proroka
Izaije 11, 1-10 gdje se govori o "obraće
nju"najkrvoločnijih životinja u miroljubi
ve...Dijete koje stoji između vuka i ja
njeta bio bi ISUS novorodjeni na Božić da
do konca svijeta miri i mijenja nas.

Tu veličanstvenu želju ostvarila je na
umjetnički i veoma razumljiv način prof.
Lojzika Ulman iz Vinkovaca.

Slike lava kako jede slamu(kao domaća,
a ne krvoločna životinja),vuka i janjeta,
djeteta sa zmijom,medvjeda i kravu,te sa
moga Izaiju kako začuđujuće sve to gleda
uzeli smo iz toga Betlehema u Bajmoku.

PLAMIČAK U TAMI

Što je
obgrljeno čedo sneno
na majčine grudi
naslonjene glave

To je

mekim valovima vode
plave
Dunav - Tise
zagrljena Bačka
plodna zemlja crna
rodna mati
zlatnog žitnog zrna.

Noć je.

Gusta tama nad brazdama
oku skriva
što sve klija ili zrije
na njivama.

Samo

pokatkada
povrimeno
kamenice jedne starovinske
u srid tmine
svitlo sine
lelujavu i slabačko
i obasja zlatno klasje bačko!

Ivan Prčić

hitar u službi svima

Tko sa srcem prati Papin rad i služenje na kon atentata, mora otkriti da Papa sve što čini, čini sa jednom izvanrednom hitrinom u duhu, iako uvijek sa jednim mirom i svečanošću trenutka. Ima se dojam, kao da ljubavljivi želi sve ispuniti ono što zbog bolesti, liječenja nije mogao učiniti. Nakon svoga povratka iz Castel Gandolfa sredinom listopada da počima život u Vatikanu punim "vojtylovskim" stilom. Primanja, posjete rimskim župama, privatne audijencije, liturgijska slavlja i osobito generalne audijencije. Sve se to niže naizmjenice kao po nekoj nutarnjoj, čudnoj logici. Osobito su mu bile zapažene, aktualne kateheze generalnih audijencija u kojima je, poslije atentata, zahvaljivao svima, koji su mu molitvama i žrtvama pomogli, da se oporavi po milosti Božjoj za svoje služenje u papinskim dužnostima. Značajno je što je u njima snažno naglasio, kako je jedno od njegovih iskustava iz vremena atentata, bilo iskustvo da smo svi uvučeni u jedan sukob duhova svjetla i tame, te da s tim valja računati.

ČOVJEK U SLUŽBI SVIMA

Pisac ovih redaka imao je sreću biti na papinoj svagdanjoj Misi koncelebrant u nje govnoj privatnoj kapeli. Vidjeti Papinu pripravu za Misu, vidjeti kako je prikazuje, re kao bih sužrtvuje Misu, ostaje nezaboravan, snažan dojam. Bio je to iskustven doživljaj biti (srži) službe Petrova nasljednika koji stoji u službi cijeloga ljudskog roda. Na mahove mi se činilo, da se cijeli planet, toga jesenskog jutra, za vrijeme Euharistije, smjestio na Papina pogrbljena pleća, koja - poslije atentata, još su pogrbljenija. To je samo korijen kojim Papa iz Krista crpi snagu da se stavi u službu svima. Sa istim raspoloženjem srca pristupa pojedincima, grupa ma i narodima. Od zabrinutosti nad sudbinom Evrope i cijele zapadne civilizacije do sa svim konkretnih briga koje tište seljaka Italije i cijeloga svijeta. Vrlo ozbiljno govori međunarodnoj organizaciji Ujedinjenih naroda za prehranu (FAO) i misli o tjeskobama tolikih izbjeglica čiji broj izgleda stalno raste. Biskupima Gane govori o pozivu na svetost svijeta, a Crkvi među Mađarima piše posebno pastirsko pismo i to izvorno mađarskim jezikom. Sve su češći napisi u L'Osservatore romano na jezicima malih naroda: slovačkom, hrvatskom, slovenskom, ukrajinskom i td.

GRADITELJ UJEDINJENE EVROPE

Jedna od vidljivih točaka Papinog djela vanja je duhovno ujedinjenje Evrope, koja izrasta iz zajedničkih kršćanskih korijena. Na to nas stalno upozorava. Osobito ističe, da zapadnja Evropa mora postati svjesna da ona ima i svoj slavenski istok, jednim dijelom pravoslavan i svoj sjever gotovo isključivo protestanski. U tom smislu uz sv. Be

nedikta imenuje sv. Braću Ćirila i Metoda, i stavlja ih uz bok Benediktu suzaštitnicima Evrope. 2. studenog o.g. u kripti vatikanske bazilike sv. Petra posvetio im je kapelu. Time je vidljivo htio pokazati Evropi gdje i tko su joj temelji. Dan kasnije počeo je u Rimu Međunarodni kongres o kršćanskim temeljima Evrope, organiziran od Lateranskoga katoličkoga univerziteta i Lublinskoga katoličkoga univerziteta. Temeljna inspiracija u tome je bio Papin govor pred katedralom u Gnieznu u lipnju 1979. i neki drugi Papini govori, koje sam spominje u svom pozdravnom govoru učesnicima toga Kongresa. U tome govoru potresno poziva ponovo narode, kao u svom nastupnom govoru: "Otvorite širom vrata Kristu! Nebojte se prihvatiti Krista, položiti se njegovoj vlasti, jer On ima moć i snagu razrješiti sve probleme: otvorite mu granice država, ekonomski i političkih sistema..." Primjenjujući ovoga puta te riječi na probleme Evrope, naglašujući, da jedinstvo Evrope postaje nužda. Tu istu stvarnost, Papa gradi u svim nastupima i govorima.

Tako se, eto, Papinim nastojanjem radja u perspektivi duša novog lica Evrope - ujedinjene Evrope.

ALI UVIJEK SVOJ

Sva ta velika nastojanja nisu u Papi izbljedila njegovu narodnu i slavensku samo svijest. U spomenutom govoru učesnicima Kongresa o temeljima Evrope, kaže: "Krik kojim se je spontano oteo iz srca, onoga nezaboravnoga dana u povijesti Crkve, kada jedan Papa Slaven, sin mučeničke i slavne Poljske, započimao svoju velikosvećeničku službu." Kako zdrav kršćanski ponos i samosvijest u tim Papinim riječima...! To je vizija jedinstva Evrope, kao ravnopravne zajednice svih naroda, velikih i malih, razvijenih i nerazvijenih. I baš iz tog zdravog osjećaja pripadnosti svome poljskom narodu, koju nije u nijednoj zgodi zatajio, Papa je sposoban razumjeti i suosjećati sa svakim narodom. Kako ga je dirljivo slušati u Slovačkom zavodu sv. Ćirila i Metoda. Sa koliko skrbi dije li tjeskobe Crkve i Slovačkog naroda. Kako ih očinski tješi i stavlja pod zaštitu sv. Braće i njihove narodne zaštitnice Gospe? Takvo srce je sposobno napisati Crkvi u Mađarskoj list pun očinske skrbi u povodu značajnog jubileja 750-te obljetnice smrti sv. Elizabete ugarske.

U povijesti će ostati zapisan sjajni govor kojega je održao tisućama Poljaka koji su iz Domovine i svih krajeva svijeta došli na posvetu novog poljskog hodočasničkog doma u Rimu (via Casia) koji će nositi ime "Ivan Pavao II". Papa je poželio da ovaj dom bude mjesto susreta i utjehe na križnom putu Crkve i Naroda Poljaka, kao i mjesto susreta sa kulturama drugih naroda. Tom zgodom je Papa sa zadovoljstvom primio poziv, da u kolovozu slijedeće godine posjeti svoju domovinu u povodu 600. obljetnice Crne Gospe od Jasne Gore u Čestahowi.

Hvala Ti Ivane Pavle II što si nam nesa mo riječju, nego više životom, učiteljem pravih evandjeoskih vrednota i njihova življenja u svakidašnjici života! Dao nam Bog da Te još dugo imamo za Učitelja i Oca!

KIPAR PRED JASLICAMA

Pola radne godine, kipar sakralnog usmjerenja ponire u božićne teme. Ponire i gradi jaslice da bi maloj i velikoj djeci za Božić posredovao doživljaj Novorodjenog. I da bi prikazao blizinu velike stvarnosti koja nije prošlost. Jaslice, unutar suvremenog, sadašnjeg kretanja u Crkvi, više nisu i ne mogu biti puko nizanje poznatih figurica, kulisa, magarčića, puteljaka... gdje detalji za stiru bit. Više se ne može prilaziti ostvarenju betlehema bez teme koja u sebi krije MOLITVENI POTICAJ. A te su naiscrpne: radost što je došao Krist, Zaprepašćuje siromaštvo staje, Dijete djeci, Emanuel, Liturgijski niz molitvenih izraza od kajanja, prikazanja, do zahvaljivanja. Darivanje Božiću svih značajki svoga kraja. Ove godine tema - obitelj u svjetlu Sv. Obitelji i druga: Izaija - dolazak Pravednog Kralja (11,6).

... Vuk će prebivati s jagnjetom,
Ris će ležati s kozličem,
tele i lavić zajedno će pasti,
a djetešce njih će voditi.
Krava i medvjedica zajedno će pasti,
a mladunčad njihova skupa će ležati,
lav će jesti slamu ko govedo.
Nad rupom gujinjom igrat će se dojenče
sisanče će ruku zavlaciti u leglo
zmijanje.
Zlo se više neće činiti,
neće se pustošiti na svetoj gori mojoj
Zemlja će se ispuniti spoznajom
Gospodnjom...

Zoološki vrt - mogao bi se netko nasmijati dok ne pokuša shvatiti dubinu nadahnute poruke, kiparski ilustrirane: Pred novorodjenim Kristom, malim Kraljem, u naručju Marije i Josipa ovdje krava miroljubivo druguje s medvjedom, a tele i mladunčad se dobro zabavljaju. No, neprijatno je gledati nedužno dijete, što iz jame izvlači opasnu zmiju. Mi ljudi pripisujemo životinjama neka naša negativna svojstva, strasti, naše ljudske značajke, iako se radi o naravnom slijedu samo održavanja. Što dakle, sve ovo znači? Ako se inače bijesno krvožedan ris ovdje zabavlja s kozličem, ako podmukao vuk prijateljuje s bezazlenim jagnjetom, s čime bi se onda zvijeri hranile? Pa one bi morale postati vege tarijanci!

GLAVNI UREDNIK "bačkog klasja" kod PAPE

30. listopada og. naš je glavni i odgovorni urednik mg. Lazar Ivan Krmpotić nakon što je koncelebrirao sa sv. Ocem bio primljen od sv. Oca Ivana Pavla II. Tom prigodom je osobno Papi predao uvez našeg Klasja, koje je počelo izlaziti s početkom pontifikata Ivana Pavla II. Papa se zahvalio i podjelio članovima Uredništva i čitateljstvu svoj apostolski blagoslov.

"BAČKO KLASJE" ZAHVALJUJE

SMATRAMO SE PREMALENIMA I SKROMNIMA MEDJU TOLIKIM RENOMIRANIM LISTOVIMA NAŠE DOMAĆE CRKVE, DA NAM NAŠ G. DR. FRANJO KUARIĆ, NADBISKUP ZAGREBAČKI KAO I HRVATSKI ODJEL RADIO VATIKA NA POSVETE TOLIKU POZORNOST!

OVOM PRIGODOM SE NAJTOPLIJE ZAHVALJUJEMO NA SVEMU, UJEDNO ŽELIMO SRETAN BOŽIĆ!!

Redakcija "Bačkog klasja"

Razmišljam modelirajući. U radnom dogovoru, planirali smo "ne ići u širinu" pa lava "izostaviti". U toku rada uvidjam da je baš u tom lavu ključ Izaijine poruke. "Oholi" se lav ili ponosni kralj džungle očito MIJE - NJA - ovdje zoblje slamu. Himbeni se vuk pokorava pjesnikovoj poruci:

Svatko ima pravo da slobodno živi ne smiju se tlačiti koji nijesu krivi. Tako će u tim mirotvornim jaslicama (u župnoj crkvi u Bajmoku) maleno dijete u korak s vukom i jagnjetom za ciljem bez straha je dan od drugoga!

Zar to Izaija ne anticipira (unaprijed vidljivu ljubav...) i Karitas i Ujedinjene Narode i UNICEF... Zar se ne protivi segregaciji (pravljenju razlike), iskorištavanju, ugnjetavanju...?

Znači, ako želimo MIR svi se moramo mijenjati: bijesni u blage, krvožedni u miroljubive, lijeni u vrijedne, sebični u velikodušne, pakosni, podmukli, zavidni u iskrene, neprijatelji u prijatelje! MIJENJATI SE SNAGOM DUHA PRAVEDNOG KRALJA.

IZNUTRA SE MIJENJATI: SVATKO! Vizija je to - pravoga Božića! Tako ćemo omiliti i čovjeku i Bogu.

Jaslice su to dubokih pouka proroka Izaije.

Lojzika Ulman, kipar

Duševo i tjelesno prikraćenje

Generalna skupština Organizacije ujedinjenih Naroda svake godine posvećuje pozornost pojedinim svjetskim problemima. Ova godina 1981. je proglašena godinom invalida, ili kako naši biskupi rekoše, da je ova godina za sve otvaranje srca i ruku prema potrebnima oko nas, koji su tjelesno ili duševno prikraćeni.

Trebalo bi dobro stisnuti uši i zatvoriti oči da se ne primjeti fizička i duhovna ugroženost čovjeka, koji je radi svoga hendikepa (pikraćenosti) pomalo isključen iz normalnog učešća u svijetu, jer se ne može, kao ostali, uključiti u normalan život.

Računa se da je lo procenata (450.000), stanovnika ove naše planete je svrstano u tu grupu ugroženih. Pozornost koju želi javnost kroz ovu godinu pokazati prema invalidima, održava spremnost zdravih i ne prikraćenih da upoznaju i upozore javno mnijenje na teškoće i neshvaćanja s kojima se moraju boriti invalidi i svi oni koji se zbog bilo kakve tjelesne ili duševne smetnje ne mogu uključiti u ravnopravnu raspodjelu dužnosti i prava u svijetu. U saobraćanju sa prikraćenima otkrivat ćemo darove koje uzdižu i nastoje nadoknaditi postojeće prikraćenosti. Često nas može iznenaditi njihova vedrina i želja za životom, koja je znak duboke vjere i nade i koja prekoračuje ponor njihovog hendikepa i gleda u budućnost s puno izgleda. Možemo uz njih postati svjesni vrijednosti ljudskog života. To će omogućiti i nama da i sami postavimo ljestvicu svojih vrednota koje su veliki dar našem životu. Naši biskupi su izdali Poslanicu povodom godine prikraćenih u kojoj potiču sve one koji se osjećaju prikraćeni da otkrivaju vrijednost svoga života i da ga nastoje što više osmisliti u povezanosti s

drugim ljudima. Ono u čemu ste prikraćeni, - kažu biskupi, primite kao poseban poziv u ljudskoj i kršćanskoj obitelji".

Papa poručuje gubavcima u Africi: "Svoju bolest i prikraćenost, ne mojte shvaćati kao udarac neke slijepe sudbine. Radi se o kušnji. Krist, koga častimo, sam je bio prokušan, kušnjom križa, kušnjom koja ga je izobličila i unakazila, i to bez i najmanje osobne krivice. Predao se Bogu, svojemu Ocu. Obratio se je Njemu i molio da ga spasi. Ipak je prihvatio. Njegova je muka postala i nama i bezbrojnim ljudima, izvor spasenja, oprostjenja, milosti života. Ta solidarnost u mucu, veliko je otajstvo. To je srce naše vjere". (Ivan Pavao II gubavcima u Adzpe-u - 12. svibnja 1980.)

Društvo i Crkva žele pružiti mogućnosti svima da jednako-vrijedno mogu djelovati i uključivati se u suradnju jednog sveopćega napretka. Sami hendikepirani moraju svoju osobu dovesti do toga da se ne zadovoljavaju samo svojim pravima, nego da upoznaju da se i od njih može nešto i očekivati te da i oni mogu doprinijeti napretku i blagostanju svoje obitelji, Društva i Crkve.

Ali kao što postoje fizičke prikraćenosti, tako postoje i duhovne koje osiromašuju ono najdublje u čovjeku. Čini nam se, da je upravo takovih danas najviše u svijetu, jer ih ne možemo lako uočiti. I na tom području ova godina bi trebala biti težnja i nastojanje za obogaćenjem čovjeka. To treba biti zadaća Crkve kao nositeljice duhovnog bogatstva.

Ne možemou ovom kratkom prikazu zahvatiti sve probleme, ali želimo barem potaknuti savjesti svih, da zajedničkim snagama poradimo da bi i prikraćeni osjetili snagu životnog poziva i duboki razlog njihovog življenja.

Andrija Dj.

ZLATNI JUBILEJ

Dne 22. studenog o.g. naši mili dida Jakov i baka Marija Ištvančić proslavili su svoju 50. godišnjicu "zlatni jubilej" svoga vjenčanja. Proslavu su održali baš na blagdan Krista Kralja u svojoj kući na Čikeriji (župa Tavankut). S njima su bili njihovi: sedmero djece, šesnaest unučadi i prauučeta tri s kupa sa svećenicima i časnim Sestrama iz župe. Oko 12 sati počela je sv. Misa koju su služili svećenici Antun Gabrić, župnik i Bela Stantić, rodjak. Sv. Misa je bila svečana na kojoj su se sva djeca pričestila, a na kraju je župnik pročitao čestitku g. biskupa Matije Zvekanovića. Nakon toga su djeca radosno čestitala i zahvalila svojim roditeljima za ljubav i žrtve podnesene za njih kroz pedeset godina. Predali su im simboličke poklone

Zatim su se preselili u drugu sobu pripremljenu za ručak. Prije ručka je izveden lijep program što su pripremila djeca i u nuci. Iza kratkih recitacija i pjesama svi su se zajednici pomolili i slijedio je zajednički ručak.

Sretan Božić
želi vam
brat
Korviništro

Naši jubilarci su jednostavni ljudi koji su žuljevima svojih ruku odgajali brojnu djecu u Božjem zakonu. Sada su presretni u krugu svoje obitelji, u miru i duhu vjere provode svoju starost.

Na kraju je časna zapjevala "živjeli", a kad se počeo spuštati mrak polako smo se u ljubavi razišli. Tužni naši baka i dida ostali su slušajući i gledajući kako govorimo: S Bogom, s Bogom...

Lijep primjer i mladima...!

Župnik i Branko

IZAIJINA VIZIJA KRISTOVA KRALJEVSTVA

Nastavak 3 str.
tražili" (Iz 11,10) I tako se to događa kroz cijelu povjest Kristove Crkve. Kada se u njoj digne val racionalizma, Crkva pada u tamu i u njoj se događa podjeljenost i rascijep i ona gubi svu privlačnu moć. Naprotiv kada se u njoj digne pojedinac, koji redovito za sobom povuče mase: (Benedikt, Franjo, Dominik, Ignacije Lojolski, Terezia Avilska...) koji živo povjeruje Božjoj Riječi i sav joj se dađne. Takova se doduše iz početka smatra zanesenjakom, ali kada se Duh Božji u njemu ukorijeni tada kao posljedica dolazi jedna iscinska obnova Crkve i oni koji su bili daleki i neprijateljski raspoloženi postaju blizi; vukovi, risovi, lavovi postaju blaga janjad Kristova stada. A pobožna legenda govori o sv. Franji, kako je obratio i ukrotio opasnog i krvoločnog "gubijskog" vuka! Kao da je Bog svojom čudesnom pedagogijom htio i u Franjino vrijeme dozvati u svijest Izaijinu viziju Isusova kraljevstva.

To je poruka i našim vremenima!

Veoma se često čuju jadikovke iz ustiju kršćana, o zlima koja nas okružuju, o krizama ekonomskim, političkim, o krizi međuljudskih odnosa, o krizi unutar pojedinih kršćanskih zajednica, o krizi obiteljskog života, o krizi vjere u pojedincima i narodima, i vrlo smo često u napasti da posegnemo za mudročcu ovoga svijeta za ovozemaljskim nakamama. No, što koriste naučni dokazi o opasnosti rata, zagadjenju okoliša, o nezdravim, bolesnim ljudskim odnosima koji ugrožavaju čovjekov opstanak, kad čovjek u svom srcu o staje vuk sebičnosti, ris pohlepe, lav tiranije. Treba nešto izmisliti kako vuka u čovjeku pretvoriti u janje dobrote i ljubavi, i svi će se problemi rješavati sami od sebe.

Zato nam ovog Božića Izaija pruža recept. Dok u jaslicama budemo gledali Boga, I susa, koji je djetetom postao da sidje nada sve naše ponore i podijeli s nama svu našu sudbu, ponudimo mu srca i recimo mu: Gospodine mi vjerujemo u Tvoju Riječ i želimo ostvariti što nas uči. Spremni smo da u našim životima izvedeš čudo iz Izaijine vizije, u čini janjcima nas vukove i svjedocima tvoje ljubavi. Ako tako naoružani jedino ljubavlju poput jednog sv. Franje, podjemo na svoja radna mjesta u naše međuljudske odnose, ..Ako to učinimo svjesno i potpuno, ne može Bog iznevjeriti i mi ćemo ukrotiti to likog vuka i čim nas više bude, time je mogućnost da nam svane ljepše sutra.

Evo čudesne vizije i velikog izazova ovogodišnjeg Božića i vizije ljepše sutrašnjice kroz njega uz uvjet da ovaj izazov i prihvatimo!

Lik

NN Subotica 500, NN Sombor 500, M. Tonković 500, Tilka Skenderović 100, Ana i Ive Stantić 300, dr. L. Vlašić 500, Obitelj Abraham iz Subotice 500, NN Subotica 500, NN Subotica - 500, A. Gabrić 1000, NN Subotica 100, Mjesto cvijeća NN Subotica 500 din.

Vaša ljubav ima razumijevanja za ovaj i ovakav mali list. HVALA VAM! Preporučamo se toplo i u budućel!

UMRO
NADBISKUP
BUKATKO

Prošli broj Bačkog klasja donio je kratku vijest o smrti nadbiskupa beogradskoga u miru i apostolskog administratora križevačke biskupije istočnoga obreda Mons. Dr. GABRIJELA BUKATKA. Smrt jednoga biskupa uvijek je značajan događaj u životu Crkve, u jednom narodu. Ona predstavlja kraj jednog životnog stila i pristupa stvarima dok preostalima daje mogućnosti sagledati stvari iz perspektive evandjeoske objektivnosti, jer nas smrt tako živo stavlja pred nju. Mnogo razloga je da se za trenutak zaustavimo pred likom preminuloga nadbiskupa, jer su nas vezivale tolike sponne. Od same činjenice, da pokojnik vuče svoje podrijetlo od ovdšnjih Rusina iz Ruskog Krstura premda se je rodio u Donjim Andrijevcima u Slavoniji. Veliki dio, i može se reći najmnogobrojniji dio prostrane križevačke grkokatoličke biskupije, poklapa se sa teritorijem naše biskupije. Takodjer je činjenica da je pokojni nadbiskup živo pratio događanja u našoj biskupiji i bio prisutan u svim značajnijim datumima života i naše mjesne Crkve. Poslijednji takov njegov gest je bila svečana liturgija sv. Ivana Zlatoustog, koju je ove godine odslužio u našoj katedrali u Subotici na svetkovinu Obraćenja sv. Pavla, zaštitnika naše biskupije, i na završetku molitvenog tjedna za jeđinstvo. Sve do činjenice, da je želio i proveo svoje poslijednje dane, ovdje na našim bačkim ravnicama i zaželio da mu u toj zemlji i tijelo počine u župnoj crkvi sv. Nikole u Ruskom Krsturu.

Simpatična pojava bjelobradog biskupa i vedrina njegova nastupa jednostavno su i osvajale ljude, tako da je na II. Vatikan- skom Koncilu bio jedna od najmarkantnijih osobnosti, koju su koncilski oci jednostavno od miljanazvali "barba bianca" - "bijela brada". Evo nekoliko njegovih osobnih podataka. Rodjen u Donjim Andrijevcima, 27 siječnja 1913. godine kao četvrto od šestoro djece svojih roditelja. Školuje se u rodnom selu i Slavanskom Brodu, da bi poslijednje dvije godine i maturu završio u Visokom u Bosni. Teološke studije završava u Rimu, gdje postiže doktorat iz dogmatike. 1939. godine biva zaređjen za svećenika. Službuje uglavnom u kuriji križevačkog biskupskog ordinarijata da veoma mlad, sa svega 39 godina postane biskupom administratorom križevačke biskupije, kasnije postaje rezidencijalni biskup križevački.

Nastavak u idućem broju.

VIJESTI

ZRNCA BISERJA

Ivan Prčić, tavankutski učitelj u mirovi ni izdao je zbirku pjesama pod naslovom "Zrnca biserja". Pjesme je počeo pisati kao učitelj i to spontano. Dovoljan je bio najobičniji motiv iz prirode, doživljaj u mladom društvu i stihovi su potekli kao bujica. Kasnije, tematika pjesama se širi: rodoljubni stihovi, antiratne teme, a najuspjeli je su mu one sa duboko proživljenim religioznim motivima. Svi ti stihovi dugo godina, robovali su u ladici stola, dok se konačno, ove godine nisu ostvarili svi uslovi, da je knjiga mogla ugledati svjetlo dana. Na "Kokićevim danima" u Subotici "Zrnca biserja" doživjela su i svoju prvu promociju. I vidi mo da je knjiga s velikom ljubavlju prihvaćena od naših čitaoca.

Hrvatsko Književno društvo sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu, pozvalo je autora da u njihovim prostorijama prikaže svoju knjigu te da na taj način knjiga udje u širu hrvatsku javnost. Ova druga promocija obavljena je 26. studenog 1981. g. Pred lijepim brojem hrvatskih kulturnih djelatnika i skupinom Hrvata iz Bačke, autora je predstavio prof. Juraj Lončarević, a zatim je sam pjesnik Ivan Prčić govorio o svom životnom putu, kao i o stvaralačkom djelu. Recitirajući i tumačeći pojedine pjesme, slušaoci su bili zadivljeni vitalnošću i umjetničkom proživljenošću svake pojedine pjesme. Slušajući i gledajući pjesnika iz ravne Bačke, bili smo zaneseni divnim, čistim hrvatskim ikavskim dijalektom, te počeli doživljavati iskonsku iskru pjevanja, muzikalnosti njegovih stihova protkanih smislom za čitav spektar problematike u pjesničkim ciklusima počevši od ljubavi prema prirodi do ljubavi prema ljudima, životu, svojim narodnim običajima obuhvaćajući sve: i selo i grad i svemir.

Dva sata je prošlo u zanosu slušajući i uživajući u stihovima našega "Gospodara". Sami odgovorni ljudi iz Društva su priznali, da već odavno nisu imali ovako uspješno, oduševljeno književno veče.

Ovom promocijom "Zrnca biserja" su predstavljena najširoj čitalačkoj publici hrv. jezičnog područja i nadamo se da je to značajan prilog naš Bunjevaca općoj hrvatskoj kulturnoj baštini.

A.G.

DUHOVNA OBNOVA U SUBOTICI

Kroz devet dana od 29. studenog do 8. prosinca o.g. subotička katedrala je okupljala štovatelje Preč. Srca Marijina. Po hladnom i lošem vremenu, skupljali su se ljudi u lijepom broju. Cijelo vrijeme vodio ih je pučki misionar g. Josip Sanković. Mladi su u vijek pola sata prije predmolili Krunicu, a katedralni zbor "Albe Vidaković" je pod rukom S. Mirjam Pandžić uveličavao slavu Marijinu svojim skladnim pjevanjem.

Ovu pobožnost je na dan Bezgrešne zavšio G. Zvekanović, biskup sa zajedničkom posvetom Srcu Marijinu. Sudionik.

PUČKE MISIJE U SELENČI

Od 28. studenog o.g. do svetkovine Bezgrešne održale su se pučke misije u jednoj slovačkoj župi naše biskupije. Misije su vodili mons Dominik Kalata, posvećeni biskup, koji djeluje u Njemačkoj i svećenik Sebastian Kosut iz Rima. Misije su se održale u klasičnoj ignacijanskoj metodi o vječnim istinama. Osim dviju složenih tema dana, misionari su svaku večer sakupili jednu vjerničku skupinu: mlade muševce, mlade žene, roditelje. Naredni dan se je ta skupina ispovjedała. Gotovo svi svećenici su pomagali misionarima ispovjedanjem. Misionari su sve bolesne i stare također posjetili. Možemo reći, da se cijela selenačka župa obnovila duhom. Neka ta obnova donese u svakidanjem životu obilne plodove.

vjernik

PREMJEŠTAJI

Ove jeseni dvojica naših svećenika povukli su se u mirovinu, radi visoke dobi te slabog zdravlja: Franz Fritz, župnik iz Doroslova i Szűcs Márton, dekan i župnik u Bačkim vinogradima. Ivan Beneš se odrekao službe somborskog dekana. Ordinarijat u Subotici je na prijedlog svećenika imenovao Ivana Vizentanera za somborskog dekana i Péntzes Jánosa za dekana Subotice Novi Grad. Za župnika u Doroslovu imenovan je György János, a za Čantavir Soti Imre, za Sentu Male Terezije, Nagy József. Za Adorjan Varga Dezső, a za Bačke Vinograde Szungyi László. Novim pastirima blagoslov i uspjeh, a umirovljenicima lijepu svećeničku starost.

Hrvatski franjevački provincijalat u Zagrebu izvršio je neke promjene u samostanima na teritoriji naše biskupije. Za gvardijana subotičkog samostana imenovan je O. Miljenko Holzleiter, a za pretstojnika samostana u Baču O. Leopold Ivanković. U subotički samostan su premješteni još: O. Andrija Matić i O. Mihael Cukovečki. Braći Franjevci ma koji su otišli O. Domagoju Šimunoviću te O. Ladoslavu Vojnić, zahvaljujemo za sve dobro učinjeno u našoj mjesnoj Crkvi, a braća koja su sada dodijeljena na izgradnju ove Crkve Božje, želimo da se lijepo medju nama osjećaju i s nama zajedno nešto učine za porast kraljevstva Božjega.

"Bačko klasje" izdaje: Bački dekanatski ured, Bačka Palanka. GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Mag LAZAR IVAN KRMPOTIĆ, 21400 Bačka Palanka, Trg bratstva-jedinstva 30. Telefon 021 74-423. Uredjuje: UREDNIČKO VIJEĆE. - Suradnje i dopisi šalju se na adresu odgovornog urednika. ADMINISTRACIJA LISTA: Župni ured Isusova Uskrsnuća, 24000 Subotica, Gajeva 2. Telefon 024 21496. Narudžbe i uplate slati administraciji. Cijena pojedinog broja 10 dinara. TISAK: Štamparija "GLOBUS" Batina. V. Nazora 47. List izlazi povremeno.

Oslobodjeno od poreza na promet, na osnovu mišljenja Pokrajinskog sekretarijata za obrazovanje, nauku i kulturu, Novi Sad broj: 413-523/78 od 27. X 1978. godine.